

Bajka

Miloš Kratochvíl

Zbláznil se kos do kosice,
láška ho tak pomátla,
přestal zpívat na osice –
začal si hrát na datla!

Jenže stromy nejsou z vosku,
jak poznal ten naiva...

Teď má těžký otřes mozku
a už ani nezpívá.

Sedí v trní, jen se chvěje,
v hlavě bzučí tisíc vos.
A kosice? Té už pěje
na osice jiný kos!

Z toho plyne poučení:
Když si člověk nebo pták
hraje na něco, čím není,
tak dostane na zobák.

Kocour a pes

Josef Václav Sládek

Kocour krásné vousy měl,
pes mu je až záviděl,
v jednom domě spolu žili,
od mladosti druhy byli,
jenom když si kroutil knír,
hleděl kocour jako výr.

Hněvně trochu, pyšně víc,
„Milý brácho, nemáš nic!“
A přec nevážíš si dosti
mojí vzácné společnosti,
jen s mým knírem - to je vtip,
pochodil bys v světě líp.“

Přišel požár - blaženě
ležel kocour na seně,
až mu oheň kůži sežehnul,
pes už dávno na dvůr vyběhnul.

Děl, když kocoura tam stih:
„Tys měl knír – a já měl čich!“

Kočí dům

Jiří Havel

To jsou rány!

BUM! BUM! BUM!

Kočka staví velký dům.

Nevíte kde?

Vedle stromu.

Že nevíte ani komu?

Přece koťatům.

BUM! A BUM! A BUM!

V prvním patře budou bílá,

v druhém patře strakatá

a ve třetím budou bydlet

všechna černá koťata.

Ve sklepě už stojí sprcha

na tlapičky od bláta.

BUM! A BUM! A BUM!

A už stojí dům.

Nad vchodem je zlatý zvonek,

a ten hlásí do všech stran:

PEJSKŮM JE VSTUP ZAKÁZÁN!

Zato myšky, jaký div,

mohou vstoupit kdykoliv.

Nosorožec

Emanuel Frynta

Být nosorožcem není snadné –

což dítě nebo člověka

dost často vůbec nenapadne,

a někdy ani zdaleka.

Je k tomu nutná tlustá kůže

a celá řada různých vloh.

A ani to nic nepomůže,

když není na rypáku roh.

Být nosorožcem někdo jiný,

například kozel nebo pes,

zvlád by to sotva z poloviny

a vůbec by se neunes.

Začal by mečet nebo štěkat,

podávat packu nebo výt,

a kdyby toho musel nechat,

stal by se z něho škarohlíd.

A svěřit to i třeba krávi,

dopadlo by to podobně –

z čehož je vidět, jak je správné

být si sám sebou osobně.

Zlý pes potkal zlého psa

Josef Kainar

Vsadili se o kus šunky,
kdo dřív zemi přehopsá.
Běželi, a pořád spolu,
nahoru a zase dolů,
přes palouk a přes potok,
hupky, hupky, skok a skok,
pořád šňupák při šňupáčku,
přes plůtek a na přeskáčku,
kolem pěti chaloupek,
přes pole a přes kaluže,
žádný lépe, žádný hůře,
tlamka s tlamkou, noha s nohou,
teď už sotva chodit mohou,
už jen lezou po čtyřech.

A když oba ztratí dech,
tož se oba od únavy
svalí rovnou do té trávy.
Celé léto v trávě spali,
než se trochu zbráborali.

Co se stalo s šunkou, děti?

Tu jim spapal
pejsek třetí.

Sněžní muži

Miloš Kratochvíl

Bydleli tři sněžní muži
v horských štítech Nepálu,
vztekali se, už je štvalo
lézt do prudkých krpálů.

Zvlášť když někdy při nákupu
zapomněli droždí...
Jít zpět z osmi tisíc metrů,
to naštvě i zhmoždí.

Tak odešli do nížiny
do Čech kousek za Prahu
a chození po rovině
jim změnilo povahu.

Teď, když zapomenou droždí,
ti tři muži sněžní
vrátí se, i když je fronta,
jsou milí a něžní.

Rytířův duch

Jana Ruthová

Půlnoc bije v hradní věži,
sýček houká, chlup se ježí.
Vítr skučí, kvílí, duje:
Duch z obrazu vystupuje.

Nebohý rytíř zakletý,
za své činy byl prokletý.
Duch škobrtá po cimbuří,
vzdychá, heká, potom zuří:

„Nebaví mě hradem courat,
raději ho měli zbourat.
Přes tři sta let sem tam chodit...
Kdo mě přijde vysvobodit?“

Kohout třikrát zakokrhá,
měsíc na nebi se schoval -
Vytratil se duch,
zbyl po něm jen puch.

Popelka

Miloš Kratochvíl

Ze všech holek v naší čtvrti
je nejhezčí Ester.
Maminku má hodně přísnou
a je ze tří sester,
tatínek je popelářem –
takže je věc jasná!
Utrhl jsem tři oříšky,
ať je holka šťastná!

Třískla šutrem do oříšků
jednou, dvakrát, potřetí:
Ve dvou byla zdravá jádra,
z třetího prach vyletí...
Žádné boty, žádné šaty,
ani nitka zlatá!
Zuří Ester, zuří máma
a ještě víc táta.

Prskal vzteky, kulil oči,
zaplály mu tváře:
„Ty si budeš dělat šoufky
z dcery popeláře?!“

Tak skončila moje láska
k pohádkové nevěště.
Popelář mě s kukavozem
honil dva dny po městě!

Podle televize

Miloš Kratochvíl

Televizní programy,

to je nadělení!

Jestli to tak půjde dál,

tak celý svět změní.

Změní nejen člověka,

i zvíře či brouka,

změní prostě každého,

kdo se na ně kouká.

Špaček z budky sledoval

pořad Vařte s námi,

tak si chtěl dát žížalu

v želé s jahodami.

Žížala však viděla

spoustu akčních filmů

a to špaček netušil,

když k ní sletěl z jilmu.

Na záhonku vypukla

neskutečná rvačka,

v níž poprvé žížala

uškrtila špačka...

Moje tužka ušatá

Jan Vodňanský

Moje tužka ušatá

poskakuje sem a tam.

Budťo píše nebo kreslí,

neptá se mě vůbec jestli,

může papír počmárat,

proto tužku svou mám rád.

Budťo čmárá nebo píše.

zvířata i jejich skrýše,

kreslí, když ji napadnou

květy, které nezvadnou.

Moje tužka všeho schopná

včera vyskočila z okna,

vyvolala paniku,

rejdila po chodníku.

Moje tužka ušatá

poskakuje sem a tam,

Tuhu má a taky uši,

všechno slyší nebo tuší,

láká kluky děvčata,

Moje tužka ušatá.

Malá zmoklá slepice

Jiří Žáček

Koko-koko-kolegyně,
kamarádky z ulice,
ještě na to myslím s děsem –
zdálo se mi včera, že jsem
malá zmoklá slepice!

Koko-koko-kolektivně
seděla jsem na hřadu,
snášela jsem, kdákala jsem
pronikavým kvočným hlasem,
když měl kohout poradu.

Koko-koko-koncem týdne
přišel sedlák: Puť, puť, puť!
Popadly mě silné dlaně:
Zejtra budeš na smetaně!
Zkrátka horor! Dobrou chuť!

Koko-koko-kolegyně,
Katko, Hanko, Alice –
upřímně mi odpovězte,
taky se vám zdává, že jste
malé zmoklé slepice?

Krámek

František Halas

Kdeco vám tam prodají:
špendlíkové semínko,
růžky ptačí,
opentlené malinko,
rychlost račí,
kůži vody,
strach osiky,
pírko škody,
ententyky,
chyceného bycha,
mňouky kočičí,
za pět prstů ticha,
i-á osličí,
usušený sníh,
hadí korunky,
chlupy na dlaních,
tečky z Verunky,
jenom dírky,
jenom dírky
do jehel tam nemají.

Jak taškář napálil taškáře

Jiří Žáček

Kráčí taškář z Horní Lhoty,
nese pytel popela.

Až já kápnu na hlupáka,
ošidím ho zvesela!

Kráčí taškář z Dolní Lhoty,
nese pytel žaludů.

Až já kápnu na hlupáka,
já ho šetřit nebudu!

Potkali se na rozcestí,
sesedli se k oddechu.

"Copak neseš?"

"Pytel mouky!

A ty?"

"Pytel ořechů!"

Taškáři se dohadují,
křikem plaší lesní zvěř.

"Dám ti mouku za ořechy!

Neproděláš, to mi věř!"

Vzali pytle a šli domů.

Hopsa hejsa hopsasa!

Viděli jste, milí zlatí,
takového túlpasa?!

A když pytle rozvázali,
smích jim ztuhl na tváři.

Čert vem toho podvodníka!
křičí oba taškáři.

O hádavých skřítcích

Miloš Kratochvíl

Jeden skřítek, jménem Vítek,
pohádal se o Servítek.

Jeho soupeř Bonifác
hodil na něj v zlosti tác.

Tříkrát běda! A ten tácek,
který hodil Bonifáček,
jak se o tom vypráví,
bouchl Vítka do hlavy.

Nastal zmatek mezi všemi,
Vítek padl mrtev k zemi,
zavolali lékaře
a ten přijel v kočáře.

Doktor řekl, to se poddá,
na to stačí živá voda,
tříkrát denně masáže,
dál se všechno ukáže.

A tak když ho pokropili,
skřítek Vítek byl hned čilý,
jak začaly masáže,
hned měl plno kuráže.
Ptal se, kde je Bonifáček,
řekli mu to, on vzal tácek,
bouchl, jak se vypráví,
Bonifáčka do hlavy.

Nastal zmatek mezi všemi,
Bonifáček padl mrtev k zemi,
zavolali lékaře
a ten přijel v kočáře.

Doktor řekl, to se poddá,
na to stačí živá voda,
tříkrát denně masáže,
dál se všechno ukáže.

A tak když ho pokropili,
Bonifáček byl hned čilý,
jak začaly masáže,
hned měl plno kuráže.

Ptal se, kde je skřítek Vítek,
co se hádal o servítek:
"Jakože jsem Bonifác,
musím na něj hodit tác."

Řekli mu to, Bonifáček
okamžitě chytil tácek,
a jak se to vypráví,
bouchl Vítka do hlavy.

Nastal zmatek mezi všemi...
Dost. Už mlčím. Jako němý.

Jak šli bratři pro kládu

Jiří Žáček

Jeden sedlák měl tři syny,
nebáli se žádné dřiny.
"Kubo, dojdi pro kládu!"
Kuba kývl: "Tak já jdu."
Šlapal, šlapal, přišel k lesu:
"Já tu kládu neunesu!"
Posadil se, vzdychl: "Ech,
co mám dělat? Je to pech!"

Kuba nejde... Co se děje?
Zavolali pro Matěje.
"Matěji, běž pro kládu!"
Matěj kývl: "Tak já jdu."
Šlapal, šlapal, přišel k lesu:
"Já ji taky neunesu!"
Posadil se, vzdychl: "Ech..."
Kuba dodal: "Je to pech!"

Matěj nejde... To je doba -
ztratili se v lese oba!
"Honzo, dojdi pro kládu!"
Honza kývl: "Tak já jdu."
Šlapal, šlapal, přišel k lesu:
"Sám tu kládu neunesu.
Na jednoho je to moc -
pospěšte mi na pomoc!
Chopte se té klády, bratři,
ve třech máme sílu za tři!"

Už se kláda nakládá:
"Hej rup! Šup s ní na záda!"
Už ji nesou svižným krokem
polní cestou za potokem,
nesou kládu z javora
rovnou domů do dvora.

Věrný škrtič

Miloš Kratochvíl

Nejznámější drezér hadů,
pan Hlavatý z Třebíče,
mi dal jednu zvláštní radu:
„Kup si hada, škrtiče.

Jenom málokterý z tvorů
se tak tulí k člověku,
a svou kůží plnou vzorů
je doplňkem obleků!“

Na všechny slavnostní chvíle
si krotitel Hlavatý
uvazuje do košile
krajtu místo kravaty.

Krajta navíc krotitele
spolehlivě ohlídá,
sleduje bystře a bděle,
co její pán povídá.

Když zaslechne, že už mele
to, co říkat nemusí,
ihned pana krotitele
nenápadně přidusí...